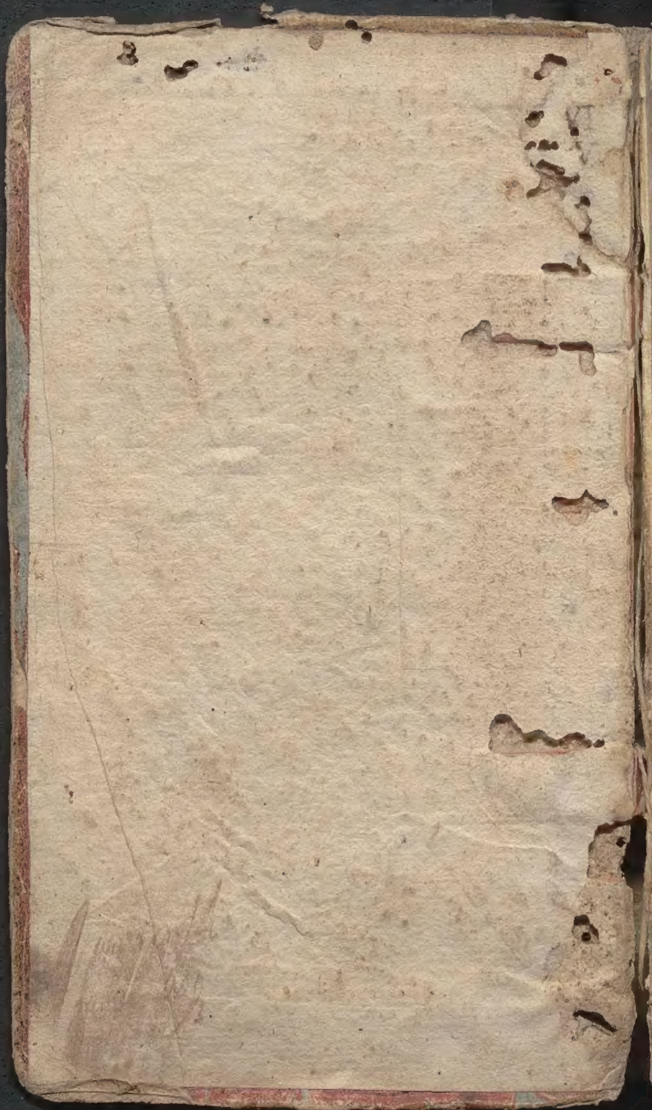

Die XIII. Octobris.

IN FESTO S. EDVARDI CONFESSORIS.

Semidupl: de præcepto.

Omnia de Cõmuni Confessoris non Pontificis, exceptis Lectionibus secundi Nocturni, & Oratione.

In Hymno. Iste Confessor, *dicatur*: Meruit supremos. *Oratio.*

DEvs, qui beatum Regem Eduardum Cõfessorem tuum æternitatis gloria coronasti, fac nos, quæsumus, ita eum venerari in terris, vt cum eo regnare possimus in cœlis. Per Dominum nostrum.

In primo Noct: Lectiones de scriptura occurrente.

In Secundo Nocturno.

Lectio iv.

EDuardus, cognomento Confessor, nepos Sancti Eduardi Regis, & Martyris AngloSaxonum Regũ vltimus, quẽ futurũ Regem Brithualdo viro sanctissimo in mentis excessu Domin⁹ demõstrauit, decennis à Danis Angliam vastãtibus quæsitus ad necem, exultare cogitur apud Auunculum Hormanniæ Ducem, vbi in mediis vitiorum illecebris talem se exhibuit integritate vitæ, morumque innocentia, vt omnibus admirationi esset. Eluxit in eo, vel tum, mira pietas in Deum, ac res diuinas, fuitque ingenio mitissimo, atque ab omni dominandi cupiditate alieno, cuius ea vox fertur, malle se Regno carere, quod sine cæde & sanguine obtineri non possit.

℟. Honestum fecit illum Dominus & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Iustum deduxit Dominus

minus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

EXtinctis mox Tyrannis, qui fratribus suis vitam & Regnum eripuerant, reuocatur in patriam, vbi summis omnium votis, & gratulatione Regno potitus ad hostilium irarum delenda vestigia totum se conuertit, à sacris exorsus, ac Diuorũ Templis, quorum alia à fundamentis erexit, alia refecit, auxitque redditibus, ac priuilegiis in eam curam potissimùm intentus, ut reflorescere collapsa Religio. Ab aulæ proceribus compulsum ad nuptias constans est assertio Scriptorum cum virgine sponsa virginitatem in matrimonio seruasse. Tantus in eo fuit in Christum amor, & fides, vt illum aliquando inter Missarũ solemnia videre meruerit blando vultu, & diuina luce fulgentem. Ob profusam charitatem, orphanorũ & egenorum pater passim dicebatur, nunquã lætior, quàm cùm Regios thesauros exhausisset in pauperes.

℟. Amauit eum Dominus & ornauit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornauit eum. Et ad.

Lectio VI.

PRophetiæ dono illustris; de Angliæ futuro statu multa cœlitus præuidit, & illud in primis memorabile, quòd Svveyni Danorum Regis in mare demersi mortem, dum Angliam inuadendi animo classem conscenderet, eodem quo accidit momento, diuinitus intellexit Ioannem Euangelistam mirificè coluit, nihil cuiquam, quòd eius nomine peteretur, negare solitus. Cui olim sub lacera veste suo nomine stipem roganti, cùm nummi deessent, detra-

detractum ex digito annulum porrexit, quem Divus non ita post multò Eduardo remisit; vna cum nuncio secuturæ mortis; quare Rex, indictis pro se precibus, ipso ab Euãgelista prædicto die, piissimè obiit nonis videlicet Ianuarii, anno salutis millesimo sexagesimo sexto, quem sequenti sæculo, Alexander Papa tertius miraculis clarum, Sanctorum fastis adscripsit. At eius memoriam Innocẽtius vndecimus officio publico per vniuersam Ecclesiam eo die celebrari præcepit, quo annis ab obitu sex & triginta trãslatum eius corpus incorruptum, & suauem spirans odorem repertum est. ℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam, * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia.

In tertio Noct: Homilia in Euangelium. Sint lũbi vestri. *Vt in Communi Confeßoris non Pontificii primo loco.*

J